

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la inadmisibilitatea

recursului în anulare declarat

Valeriu Ganev
(art. 264¹ alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ire-85/2023
Nr. PIGD 1-21044905-01-1r/e-19052023

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Explicarea sensului sintagmei „viciu fundamental” din fostul art. 453 alin. (1) CPP; Lipsa obligativității examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate pentru a lansa acuzații conform art. 264¹ Cod penal, când nu sunt formulate obiecții la testarea cu etilotestul; Încetarea calității de bănuțit.

21 august 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Angela Morari

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Dorin Dulghieru

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursul în anulare declarat de condamnatul Valeriu Ganev,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Ion Malanciuc

Vladislav Gribincea, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Valeriu Ganev s-a născut în anul 1986 în mun. Chișinău. El a fost învinuit, în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal, de conducerea mijlocului de transport de în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Valeriu Ganev a fost apărât în această procedură de avocatul Igor Coban.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Valeriu Ganev a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Curtea de apel a respins recursul apărării ca nefondat.

4. La 03 mai 2023, Valeriu Ganev a depus recurs în anulare în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 25 ianuarie 2021 și s-a finalizat în 22 martie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 26 martie 2021 – 31 octombrie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 30 noiembrie 2022 și 22 februarie 2023. Dosarul a ajuns în instanța de recurs la 19 mai 2023.

ÎN FAPT

6. Valeriu Ganev a fost învinuit că, la 25 ianuarie 2021, în jurul orei 00:18, el se deplasa la volanul automobilului prin s. Vărzărești, r. Nisporeni. El a fost stopat de colaboratorii de poliției. Potrivit acestora, automobilul condus de recurent se deplasa neadecvat. În urma testării alcoolscopice cu alcotester-ului „Drager”, a fost constatată starea de ebrietate cu grad avansat a lui Valeriu Ganev (concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l). Acțiunile lui Valeriu Ganev au fost calificate conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

7. Într-un proces-verbal cu privire la constatarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate (f.d. 7) întocmit peste 10 min. de la stoparea mijlocului de transport, recurentul a menționat că nu are obiecții la cele menționate în procesul-verbal și că refuză examinarea medicală. La 25 ianuarie

2021, recurentul a fost recunoscut în calitate de bănuit (f.d. 17) în prezența avocatului Ion Marian, iar în procesul-verbal de audiere a bănuitului el a scris cu mâna „vina o recunosc” (f.d. 20).

8. Apărătorul recurentului a depus la etapa urmăririi penale patru cereri privind administrarea de noi probe (privind stabilirea competențelor polițiștilor de a opri recurentul, audierea unuia dintre polițiștii care a fost prezent la stoparea automobilului său, ridicarea înregistrării video a reținerii și dispunerea peste șapte săptămâni de la recunoașterea recurentului în calitate de bănuit a examinării medicale). Unele dintre aceste au fost examinate și parțial admise la etapa urmăririi penale. Refuzurile procurorului nu au fost contestate în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală.

9. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2022, Valeriu Ganev a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Instanța a mai dispus încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 22 lei. Prima instanță a constatat vinovăția recurentului deoarece rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” confirma concentrația de alcool de 0,67 mg/l în aerul expirat de recurent, el a recunoscut vina atunci când a fost recunoscut în calitate de bănuit și a refuzat să fie supus examinării medicale. Instanța de asemenea a conchis și că cele patru cererile apărării privind administrarea de noi probe la etapa judecării cauzei sunt neîntemeiate deoarece ele au fost examinate la etapa urmăririi penale, iar refuzurile procurorului nu au fost contestate la etapa urmăririi penale în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală.

10. La 14 și 17 noiembrie 2022, avocatul Igor Coban și Valeriu Ganev a declarat recursuri cu același conținut. Ei au solicitat casarea sentinței și dispunerea rejudecării de prima instanța, deoarece probele administrate nu demonstrează vinovăția lui Valeriu Ganev. Ei au susținut că ordonanța de punere sub învinuire a lui Valeriu Ganev din 19 februarie 2021 este ilegală deoarece a fost emisă după expirarea termenului legal de 10 zile de la aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate (prin care implicit i-a fost acordată calitatea de bănuit). Prin urmare, învinuirea este nulă, iar Valeriu Ganev ar fi trebuit să fie scos de sub urmărire penală. Recurenții mai invocau faptul că, pentru stabilirea stării de ebrietate a lui Valeriu Ganev, s-a folosit doar testul cu aparatul „Drager”, care, conform legislației și standardelor medicale, nu este considerat suficient pentru a demonstra starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. De asemenea, polițistul care a efectuat testul nu ar fi fost autorizat să stabilească starea de ebrietate. Instanța de fond a comis și alte încălcări procedurale și de drept material, condamnând fără dovezi care să demonstreze comiterea infracțiunii. În ședința de judecată din 22 februarie 2023, la care a fost examinat recursul, apărarea a menționat de asemenea că a expirat termenul de doi ani de tragere la răspundere a recurentului.

11. La 22 februarie 2023, colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul printr-o decizie irevocabilă. Colegiul a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept când a stabilit vinovăția lui Valeriu Ganev. Testul alcooloscopic a fost efectuat conform legii, iar acesta și declarațiile martorilor polițiști au confirmat vinovăția inculpatului. În ceea ce privește argumentul privind înaintarea prea târzie a învinuirii, termenii legali pentru menținerea inculpatului în calitate de bănuț și punerea sub învinuire au fost respectați. În privința lui Valeriu Ganev nu a fost emisă careva ordonanțe de aplicarea a măsurii preventive în conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) Cod de procedură penală. Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 25 ianuarie 2021 nu constituie măsuri preventive în sensul art. 175 Codul de procedură penală. Aceste acțiuni au fost măsuri de siguranță întreprinse de agentul constatator. În ceea ce privește argumentul cu privire la expirarea termenului de tragere la răspundere penală, instanța de recurs a menționat că, la 25 ianuarie 2023 ar fi intervenit în mod obișnuit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală. Totuși, prin Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, la pct. 5.3.2., a indicat că cauzele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență.

12. La 03 mai 2023, Valeriu Ganev a depus recurs în anulare în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului în anulare el invocă motive identice celor invocate în recurs (a se vedea paragraful 10). Suplimentar, recurentul menționează că, potrivit Dispoziției nr. 5 din 2 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale, cauza penală a fost suspendată pe durata stării de urgență, dar această suspendare nu se aplică cazurilor în care au fost dispuse măsuri preventive. Deoarece lui Valeriu Ganev i-a fost aplicată o măsură preventivă, această cauză penală nu ar fi trebuit să fie suspendată conform acestei dispoziții. Potrivit recurentului, nu există acte procedurale care să ateste suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție în dosar. Aceasta sugerează că instanțele nu au aplicat corect dispozițiile legale privind suspendarea prescripției.

13. La 15 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. Instanța nu a primit vreo referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

15. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată...”

16. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

17. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

18. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

19. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5¹) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

20. Partea relevantă a art. 60 Cod penal, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

„(1) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;

...

(2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

...

21. Articolul 134¹² Cod penal definește defînește starea de ebrietate. Acest articol prevede următoarele:

„**Articolul 134¹²**. Starea de ebrietate

„(1) Prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sînge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sînge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.”

22. Art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 25 ianuarie 2021, prevedea următoarele:

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

23. La 06 iunie 2024, Parlamentul a adoptat Legea nr. 136, prin care a modificat art. 134¹² și art. 264¹ Cod penal (care va intra în vigoare pe 07 septembrie 2024). Această lege a exclus din art. 134¹² alin. (2) și (3) și a dat titlul art. 264¹ și alin. (1) și (3) ale acestuia într-o nouă redacție. Acestea vor avea următorul conținut:

"**Articolul 264¹**. Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sînge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

...

(3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

24. Conform Dispoziției nr. 5 din 02 martie 2022, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova:

„pct. 5.3.2., cauzele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția celor de la pct. 5.3.1 lit. c), precum și a următoarelor cauze: a) cele privind infracțiunile flagrante; b) cele în care au fost dispuse măsuri preventive; c) cele care cuprind cereri privind măsurile asiguratorii; d) cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală; e) cele care cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor; f) cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical; g) cele privind infracțiuni contra păcii și securității omenirii, infracțiunile de război; h) cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor.”

„pct.5.3.5 pe durata stării de urgență, termenele de prescripție a răspunderii penale și de executare a sancțiunii penale se suspendă, cu excepția cauzelor în care se efectuează acte de urmărire penală sau procesul penal nu este suspendat potrivit prezentei dispoziții.”

25. Conform dispoziției nr. 13 din 31 martie 2022 Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova::

„pct 1. se exclud măsurile specifice în domeniul justiției și se abrogă punctul 5 din Dispoziția nr. 5 din 02.03.2022, cu modificările ulterioare, a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, începând cu data de 04.04.2022.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 19), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 18), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

27. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

28. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă hotărârea atacată irevocabilă este afectată de un

viciu fundamental, eroare de drept comise la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente.

a. Definirea „viciului fundamental”

29. Sintagma „viciu fundamental” a fost preluată în Codul de procedură penală din Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la Convenția Europeană pentru Drepturile omului (CEDO). Prin urmare, sintagma „viciu fundamental” urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO).

30. Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la CEDO prevede excepții de la principiul *res judicata* în materie penală. Excepțiile se referă la apariția unor fapte noi sau recent descoperite sau la constatare unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În această cauză nu se invocă apariția unor „fapte noi sau recent descoperite”. Prin urmare, această sintagmă nu va fi interpretată în această hotărâre.

31. Noțiunea de „viciu fundamental”, în sensul art. 4 alin. 2 din Protocolul nr. 7, sugerează că numai o încălcare gravă a unei norme de procedură, care aduce o gravă atingere integrității procedurii precedente, poate servi ca bază pentru redeschiderea acesteia în detrimentul persoanei acuzate. Când redeschiderea este solicitată în beneficiul persoanei acuzate, cerințele pentru redeschiderea procedurii ar putea fi mai puțin stricte, cu condiția că nu sunt afectate drepturile altor persoane. În ultimul caz, natura viciului va trebui evaluată în primul rând în funcție de dacă s-a încălcat dreptul la apărare și, astfel, a fost împiedicată buna administrare a justiției. În toate cazurile, motivele care justifică redeschiderea procesului trebuie să fie de natură „să afecteze hotărârea pronunțată” (mutatis mutandis hot. CtEDO [Mihalache v. România](#), 2019, para. 133).

32. Asigurarea unificării practicii judecătorești (*Mihalache v. România*, para. 134-138) sau reaprecierea situației de fapt în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite (hot. [Stavilă v. România](#), 2022, para. 88-102) care nu erau în vădit iraționale (hot. [Bujnița v. Moldova](#), 2007, para. 23) nu au fost considerate de CtEDO ca constituind un „viciu fundamental”. Greșelile sau erorile autorităților trebuie, de regulă, interpretate în beneficiul persoanei acuzate și, de regulă, nu pot fi invocate în detrimentul acesteia (hot. [Rachikov v. Rusia](#), 2007, para. 50). Totuși, carențe deosebit de grave de procedură precum omisiunea investigării motivelor de instigare la ură care au stat la baza unui atac violent, cât și neluarea în considerare a unor astfel de motive la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile violente motivate de ură au fost considerate de CtEDO drept „vicii fundamentale” (*Sabalic v. Croația*, 2021, para. 114). CtEDO de asemenea a nu a constatat o violare a art. 6 CEDO atunci când, prin căi extraordinare de atac, a fost casată o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare care nu combătea câteva probe din dosar care confirmau nevinovăția (hot. [Lenskaya v. Rusia](#), 2009, para. 40-44).

b. Obligativitatea examinării medicale pentru a lansa acuzații conform art. 264¹ Cod penal

33. Recurentul a invocat drept temei pentru recursul în anulare că testul cu aparatul „Drager” nu confirmă starea de ebrietate, pentru aceasta fiind necesară examinarea medicală. Completul notează că din art. 134¹² alin. (3) Cod penal, interpretat în coroborare cu art. 264¹ Cod penal (a se vedea para. 21 și 22), rezultă în mod clar că în Republica Moldova era incriminată conducerea mijlocului de transport cu depășirea concentrației de alcool în sânge sau în aerul expirat. Potrivit datelor medicale, concentrația de alcool în sânge de circa 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de circa 0,3 mg/l, de regulă, nu generează o dereglare psihofuncțională a organismului. Pentru tragerea la răspundere penală conform 264¹ Cod penal, contează concentrația alcoolului în sânge sau aer și nu faptul dacă aceasta genera o dereglare psihofuncțională a organismului. Acest fapt rezultă și din modificările adoptate recent (a se vedea para. 23). Examinarea de către un medic ar putea fi necesară în cazul invocării art. 76 sau 77 Cod penal, însă acest fapt nu este obligatoriu pentru incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, atunci când suspectul nu formulează obiecții la rezultatul testării cu etilotestul. Acest lucru rezultă și din art. 7 alin. (4) și (8) ale Legi nr. 713/2001.

34. Recurentul a fost testat cu etilotestul, care a stabilit un nivel de alcool în aerul expirat peste limita admisibilă (a se vedea para. 6). La momentul testării, el a fost de acord cu acest rezultat, a refuzat examinarea medicală și a recunoscut vina (a se vedea para. 7). În aceste condiții, el nu poate invoca ulterior că nu a fost supus examinării medicale. Din cauza absorbției alcoolului din sânge odată cu trecerea timpului, examinarea medicală ulterioară solicitată de recurent (a se vedea para. 8), peste mai multe zile de la incident, nu mai putea stabili cu certitudine nivelul alcoolemiei la momentul incidentului.

35. Având în vedere cele menționate în para. 33 și 34, rezultatul testării cu etilotestul, atunci când persoana nu contestă imediat rezultatele acestei testări și nu insistă pe examinarea medicală în vederea stabilirii nivelului de alcool, este suficient pentru a confirma nivelul alcoolemiei în aerul expirat în vederea calificării faptei conform art. 264¹ Cod penal. Completul acceptă argumentul recurentului că testarea cu ajutorul etilotestului poate genera erori, însă dubiile cu privire la corectitudinea testării trebuie invocate imediat după anunțarea rezultatului testării.

36. Concluzia menționată în paragraful precedent rezultă implicit din art. 264¹ alin. (3) Cod penal, care prevede o pedeapsă identică cu cea de la alin. (1) al aceluiași articol. Scopul alin. (3) este de a asigura documentarea infracțiunii prevăzute de alin. (1). Conform alin. (3) pot fi incriminate doar refuzul sau eschivarea de la testarea alcooloscopică sau de la examenul medical. Acceptarea rezultatului testării alcooloscopice cu etilotestul, când agentul constator nu insistă pe examinarea medicală, nu poate fi incriminat conform

alin. (3). În același timp, ar reprezenta o sarcină excesivă de a obliga agenții constatare de a aduce forțat persoanele suspecte la examinare medicală, chiar dacă ultimele nu neagă rezultatul testării alcooloscopice și nu doresc să fie examinați medical. Ar fi excesiv de asemenea de a pune automat sub învinuire toate aceste persoane conform art. 264¹ alin. (3) Cod penal, mai ales având în vedere că noile modificări în Codul penal prevăd pedepse mai aspre la alin. (3) decât la alin. (1) (a se vedea para. 23).

37. Din considerentele menționate în această secțiune, argumentele cu privire la documentarea contrar legii a alcoolemiei sunt nefondate.

c. Expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală

38. Recurentul susține că fapta incriminată lui a fost comisă la 25 ianuarie 2021. Termenul de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută 264¹ alin. (1) Cod penal este de doi ani. Acest termen curge până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Conform art. 466 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea prin care a fost aplicată pedeapsa recurentului a rămas definitivă în ziua respingerii recursului, adică pe 22 februarie 2023, peste 28 de zile după expirarea termenului de doi ani.

39. Curtea de apel a menționat că, chiar dacă decizia sa a fost adoptată peste mai mult de doi ani de la comiterea faptei incriminate, termenul de tragere la răspundere penală nu a expirat deoarece acesta a fost suspendat prin Decizia nr. 5 a Comisiei pentru situații excepționale (a se vedea para. 24). Recurentul a susținut că norma invocată de curtea de apel nu îi este aplicabilă, deoarece în privința sa a fost aplicată o măsură preventivă.

40. Completul notează că prevederile relevante din Decizia nr. 5 au fost valabile timp de 34 de zile (a se vedea para. 24 și 25). Având în vedere motivarea curții de apel, argumentarea recurentului și p. 5.3.5 din Decizia nr. 5 a Comisiei pentru situații excepționale (a se vedea para. 24), completul nu consideră că argumentul dat reprezintă un „viciu fundamental” care ar fi afectat hotărârea atacată.

d. Expirarea calității de bănuț

41. Potrivit recurentului, în cazul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate, calitatea de bănuț expiră peste 10 zile, în temeiul art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală. Art. 63 prevede trei modalități distincte de obținere a calității de bănuț, prin reținere, aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate și prin ordonanța procurorului. Aceste modalități sunt alternative. Primele două modalități au fost introduse pentru a asigura o protecție juridică persoanelor în privința cărora nu a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț. În cazul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, primele două opțiuni devin irelevante. Art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală se referă la încetarea calității de bănuț. Acesta nu

prevede încetarea calității de bănuït oferite prin ordonanță prin expirarea a 10 zile de la aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate.

42. Recurentul a fost recunoscut în calitate de bănuït prin ordonanță pe 25 ianuarie 2021, chiar în ziua incidentului (f.d. 17). El a fost pus sub învinuire pe 19 februarie 2021, peste mai puțin de trei luni de la acordarea calității de bănuït. Prin urmare, acest argument este nefondat.

e. Celelalte argumente din recursul în anulare

43. Argumentele cu privire la încălcarea dreptului la apărare prin imposibilitatea audierii unui martor, a numirii examinării medicale și a vizionării înregistrării video a testării recurentului cu aparat „Drager” nu pot reprezenta un viciu fundamental având în vedere că ele au fost examinate corespunzător de instanța de fond și de recurs, iar recursuri împotriva acestora nu au fost formulate la etapa urmării penale. Completul de asemenea reiterează recunoașterea vinovăției și neformularea obiectiilor de către recurent la momentul testării, coroborat cu imposibilitatea stabilirii alcoolemiei peste câteva săptămâni, când recurentul a solicitat examinarea medicală (a se vedea para. 8).

44. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea în vigoare la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare declarat de Valeriu Ganev împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ion Malanciuc

Vladislav Gribincea